

เด็กติดเรียน 'ตัว'

การศึกษาภาคต้น หรือส่งคมพาไป

“สำหรับเด็กที่ไม่รู้ จะเรียนอะไร การเรียนพิเศษมาก ๆ ไม่ได้ช่วยอะไร โดยเด็กควรสำรวจตัวเองใน 3 ลักษณะดังนี้
1. ความกดดัน 2. ความชอบ 3. บุคลิกภาพที่เหมาะสมกับงาน เพื่อสำรวจตัวเองแล้วทำสิ่งที่เรียนตรงกับลักษณะข้างต้น
สัก 2 ใน 3 น่าที่จะเรียนต่อไป แต่ถ้าไม่ใช่เลยต้องยกทวนตัวเองใหม่”

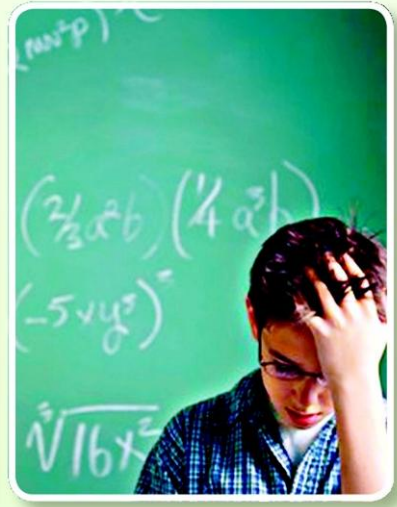
อกไม่ก็เดือนการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาจะมาถึง แต่ว่าจะถึงวันนั้นเด็กหลายคนต้องเตรียมตัวเรียนตัวกันมาที่ปี สิ่งเหล่านี้เป็นภาพสะท้อนสังคมไทยในปัจจุบันที่การศึกษาเสมือนการแข่งขัน จนหลายคนบ่นถึงการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ อย่างน่าเป็นห่วงว่าเด็กอาจจะเสพติดการเรียนตัว!

ไอ้ (นามสมมุติ) นักเรียนชั้น ม.6 โรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ ใช้เวลาในการเรียนตัวตั้งแต่จันทร์-อาทิตย์ เล่าว่า สถานการณ์ในไทยจะเรียกว่าบ้าตัวก็ว่าได้ เพราะเด็กไม่มีความมั่นใจ กลัวว่าถ้าไม่มาเรียนตัวจะสอบไม่ได้ ขณะเดียวกันมีเพื่อน ๆ ที่ยังค้นหาตัวเองไม่เจอว่าอยาก

เรียนอะไรกันแน่ ทำให้พยายามเรียนตัวทุกอย่างเพื่อจะได้ไปสอบทุกอย่าง ซึ่งถ้าได้อันไหนก็เรียนอันนั้น เช่นเดียวกับกลยุทธ์ของสถาบันตัวที่การันตีว่าถ้าอยากเข้าคณะนี้ในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ต้องมาเรียนที่นี่ ซึ่งทำให้เด็กเกิดแรงจูงใจอยากไปเรียน

อีกปัจจัยที่มีส่วนอย่างมากคือเพื่อน ๆ ในห้องต่างไปเรียนตัวข้างนอก ทำให้เกิดการชักชวนให้ไปเรียนด้วยกัน ในกรณีนี้เราเคยไปแล้วแต่เรียนไม่รู้เรื่องเพราะชวนกันคุยมากกว่า อีกด้านหนึ่งมาจากความคาดหวังของผู้ปกครอง เช่น พ่ออยากให้สอบเข้าเรียนมหาวิทยาลัยชั้นนำสองแห่ง ทำให้เราเองต้องมาเรียนตัวทุกวัน

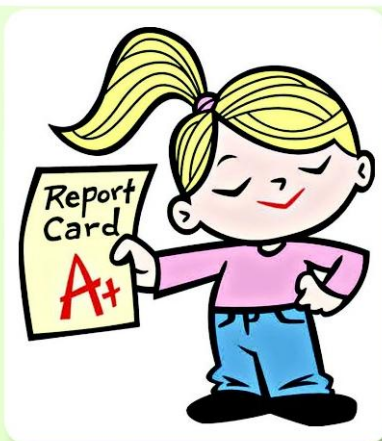
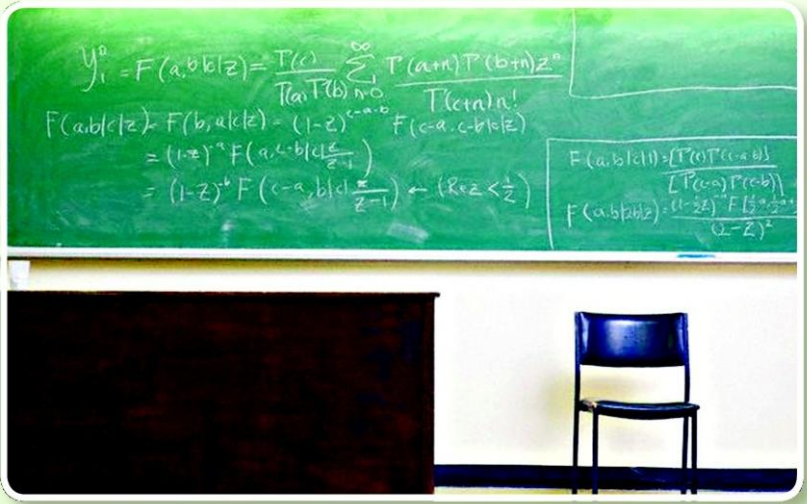
“เด็กที่มาเรียนตัวข้างนอกนับวัน

อายุจะน้อยลง เพราะสถาบันต่าง ๆ มีคอร์สวางแผนการเรียนตั้งแต่ ม.1 เราเองเรียนมานานเริ่มรู้สึกว่าการติวเพราะเคยเรียนมาแล้วจะเกิดความรู้สึกว่าถ้าไม่เรียนจะทำข้อสอบไม่ได้ เพราะบางที่อาจารย์ที่สอนติวบอกข้อสอบได้ตรง หรือบางคอร์สอาจารย์ก็แจกข้อสอบเพราะอยากให้ลงต่ออีกคอร์สเพื่อให้ต่อเนื่องแล้วจะบอกข้อสอบ”

รู้สึกว่าการติวที่สอนในสถาบันติวจะทันแนวข้อสอบกว่าอาจารย์ภายในโรงเรียน ขณะเดียวกันอาจารย์ที่สอนในโรงเรียนบางคนสอนไม่เต็มที่ บางชั่วโมงแจกซีดีให้นักเรียนทำแล้วส่งปลายชั่วโมงแต่จริง ๆ แล้วเด็กไม่ชอบที่ครูไม่สอน โดยครูบางคนบอกเลยว่ายังงั้นเธอก็ไปเรียนติวข้างนอกอยู่แล้ว นอกจากนี้ยังมีครูที่สอนพิเศษภายในโรงเรียนที่ก่อนวันสอบครูนำข้อสอบที่ออกมาแนะนำเด็กที่เรียนพิเศษด้วย ถ้าเด็กที่ไม่ได้เรียนจะไม่รู้แนวข้อสอบเท่าไร หรือบางครั้งเราไม่กล้าถามครูที่สอนพิเศษเพราะรู้สึกว่าเราไม่ได้เรียนพิเศษกับเขาแม้จะในชั่วโมงเรียน แต่สุดท้ายครูที่สอนดี ๆ ก็มีมากซึ่งทุกอย่างอยู่ที่ตัวครูและคนเรียนด้วย

ถ้ากลับมามองอีกด้านการที่อาจารย์ที่สอนติวบอกข้อสอบได้ตรง ทำให้รู้สึกว่า การสอบไม่มีมันดั่งขลังเพราะยังไม่ทันสอบแนวข้อสอบก็รู้แล้ว แต่การมาเรียน

ติวจริง ๆ สิ่งหนึ่งที่สำคัญมาก ๆ คือเงินที่นำมาใช้เรียน ตอนนี่คอร์สเรียนที่เห็นต่ำสุด 3 วัน 1,300 บาท ส่วนมากสุดเทอมละ 4,000 บาท อย่างตัวเราเรียนทุกวันตก

ค่าเรียนอาทิตย์ละ 3,500 บาท

มีเพื่อนบางคนที่ครอบครัวไม่มีเงินเพียงพอที่จะให้ไปเรียนติวจึงต้องไปทำงานพิเศษหลังเลิกเรียนในวันที่ไม่มีติว ซึ่งเพื่อนคนนั้นพอเข้ามาเรียนในโรงเรียนครูจะตำหนิว่าไม่มีสมาธิในการเรียนเพราะหลับในห้องบ้าง สิ่งเหล่านี้เป็นผลอย่างมากต่อตัวเพื่อนคนนั้นจนทำให้เกรดในการเรียนตกไปจากเดิม

เวลาไปเรียนกับอาจารย์ที่ติวข้างนอกจะรู้สึกตื่นเต้นใจกว่า เพราะเด็กไม่ชอบการสอนที่เหมือนเดิม ๆ แบบเปิดหนังสือหน้าแล้วอ่าน แต่บางคนมีเกมมาหลอกเล่นแก่นี้เด็กก็พร้อมจะกระโจนเข้าหา อย่างล่าสุดมีเกมจับสลากแก่นี้

นักเรียนก็สนุกแล้ว ขณะเดียวกันการไปเรียนติวจะรู้สึกว่าคุณภาพที่เป็นเงินที่เราจ่ายไปต้องตั้งใจเรียน ยิ่งถ้าเป็นเงินเราเองด้วย จะยิ่งตั้งใจเรียนใหญ่ สิ่งที่แตกต่างกันระหว่างอาจารย์สอนติวข้างนอกกับในโรงเรียนคือ เด็กรู้สึกว่าคุณครูสอนติวเอาใจมากกว่าอาจารย์ที่อยู่ในโรงเรียน ซึ่งบางทีทำให้เราเสียนิสัยเหมือนกัน

อยากฝากบอกเพื่อน ๆ หรือรุ่นน้องที่ *อยากเรียนติวให้หาตัวเองให้เจอก่อน เพราะถ้าเรารู้แล้วเราก็เรียนติวเฉพาะทางนั้นจะได้ไม่สะเปะสะปะ อย่าเลือกเรียนโดยที่ไม่มั่นใจ หรือรู้สึกว่ายังไม่พอ จะทำให้เรารู้สึกไม่มีเวลาเป็นของตัวเอง และที่สำคัญเวลาพักผ่อนควรจะมียุติโดยเฉพาะสังคมเพื่อนควรมีบ้าง หลาย*

ครั้งคนเรียนติวจนเด็กพอลกลับบ้านไปก็ไม่เจอหน้าใคร ที่สำคัญพ่อแม่ที่ส่งลูกมาเรียนทุกคนมีความหวังอยากให้ลูกสอบติด แต่ถ้าสอบไม่ติดจะมาโทษลูกอย่างเดียวไม่ได้ เพราะหลายครั้งผู้ปกครองบังคับให้เด็กเรียนในสิ่งที่ไม่ชอบ

เก๋ (นามสมมุติ) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ก่อนหน้านั้นได้เรียนติวหลายที่แต่ไม่สามารถสอบเข้าคณะที่ตั้งใจหวังไว้ได้ มองว่า อาจารย์ที่สอนในโรงเรียนสอนไม่ตรงกับแนวข้อสอบที่จะสอบเอนทรานซ์ ขณะที่อาจารย์ที่สอนติวข้างนอกรู้ว่าการเรียนในโรงเรียนขาดตรงไหน ข้อเสียของครูในโรงเรียนอยู่ตรงไหน และจะอุดรูโหว่เหล่านั้นให้เด็กได้อย่างไร แล้วจะรู้ใจวัยรุ่นมากกว่า รู้ว่าบางเนื้อหา

นี่จะเอาอะไรมาเล่นเพื่อให้เด็กสนใจ ตรงข้ามกับครูในโรงเรียนที่สอนไปเรื่อย ๆ

“ครูในโรงเรียนบางคนชอบมองว่าฉันเป็นครูทำอะไรก็ไม่ผิด บางคนเอาชีตมาหนึ่งเล่มให้เด็กเปิดหน้า 2 ถึงหน้า 5 ทำไปแล้วทำชั่วโมงค่อยส่ง ด้วยอย่างนี้เด็กเลยออกไปติวข้างนอก หรือครูบางคนเก่งมากแต่ไม่มีวิธีอธิบายให้เด็กเข้าใจ

เด็กเลยต้องออกไปเรียนข้างนอกแทนตอนเรียนอยู่มัธยมปลายครูเปลี่ยนบ่อย เพราะเป็นครูจ้างสอน เราเข้าใจว่าการแข่งขันในการสอบบรรจุค่อนข้างสูง แต่ผลที่ออกมากลับเป็นไปในแนวทางตรงกันข้าม จึงอยากให้กระทรวงช่วยดูแลด้านนี้ให้มากขึ้น”

การที่เด็กไปเรียนติวกันมากส่วน

หนึ่งเป็นผลมาจากช่วงที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยรอบแรกเป็นช่วงต้นเทอม ซึ่งข้อสอบที่ออกจะครอบคลุมถึงเนื้อหาปลายเทอม เมื่อเป็นเช่นนี้ครูในโรงเรียนส่วนหนึ่งก็เข้าใจ โดยให้นักเรียนหยุดอยู่บ้านอ่านหนังสือกันเอง หรือเด็กบางคนเข้ามาเรียนคาบแรก ๆ พอหลังจากนั้นไม่เข้าเรียน และช่วงดังกล่าวเด็กจะยุ่งกับการสมัครสอบและอ่านหนังสือจนหลายครั้งเกรดเฉลี่ยตกลงจากเดิม

“ตอนที่ผลสอบออกมาว่าเราไม่ติดคณะที่หวังไว้ เรารู้สึกเสียใจ เพราะเราพยายามเท่ากับอีกคนที่เขาสอบได้ แต่เราไม่ได้ เราก็กพยายามจัดการความเครียดตัวเองว่าไม่เป็นไรถ้าเราชอบจริง ๆ ปีหน้าก็ลองสอบใหม่ เรื่องเรียนชีวไม่ไหวเรื่องนำอายุ เพียงแต่เราต้องปรับความคิดตัวเองให้ได้ ส่วนครอบครัวต้องค่อย ๆ พูด ซึ่งพ่อแม่เองต้องดูว่าสิ่งที่คุณอยากให้ลูกเป็น หรือลูกคุณอยากเป็น เพราะบางคนสอบได้จริงแต่พอเรียนไปแล้วไม่ไหวต้องออกมาเรียนคณะอื่นกับรุ่นน้องอีก” เก๋ ทิ้งท้าย

พญ.เพียงทิพย์ หังสพฤกษ์ จิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น โรงพยาบาล मनรมย์ กล่าวว่า เด็กที่มีปัญหาส่วนใหญ่จะเป็นคนที่เรียนดี โดยต้นเหตุของปัญหาเกิดจากการจัดเวลาไม่ดีพอ จึงส่งผลกระทบต่อทั้งตัวเองและครอบครัว ขณะเดียวกันปัญหาที่เด็กต้องการเรียนติวแต่ผู้ปกครองไม่ให้เรียน หรือผู้ปกครองต้องการให้เรียนแต่เด็กไม่ยอมเรียนยังมีอยู่ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้คนที่ครอบครัวอยากให้เรียน มีผลมาจากพ่อหรือแม่ในที่ทำงานเมื่อคุยกับคนอื่นที่ลูกไปเรียนก็อยากให้ลูกตัวเองไปเรียนบ้าง ส่วนคนที่ลูกอยากเรียนแต่ไม่ ให้เรียนอาจมีผลมาจากการที่พ่อแม่ยังไม่

เปิดโลกทัศน์ว่าลูกมีจุดอ่อนที่ตรงไหน เด็กที่มาพบแพทย์ส่วนใหญ่อยู่ช่วง ม.ต้น-ม.6 โดยพฤติกรรมที่พบถ้าไม่ได้ติว เด็กโตจะหยุดอยู่กับบ้านไม่ยอมไปเรียน ถ้าเด็กเล็กจะมีลักษณะเป็นกังวล ย้ำ

คิดย้ำทำ ซึ่งผู้ปกครองควรเปิดใจฟังเด็กให้มากและหาทางแก้ไขอย่างเป็นกลาง แต่ถ้าแก้ไขไม่ได้สามารถมาปรึกษาจิตวิทยาที่เชี่ยวชาญได้ สำหรับเด็กที่ไม่รู้จะเรียนอะไร

18 อันดับคณะที่มีผู้เลือกมากที่สุด ประจำปี 2555

1. วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ รับทั้งสิ้น 56 คน จำนวนผู้สมัคร 2,850 คน อัตราการแข่งขัน 1: 51
2. คณะวิทยาศาสตร์ ประเภทวิชาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ม.อ.) วิทยาเขตหาดใหญ่ รับทั้งสิ้น 160 คน จำนวนผู้สมัคร 1,906 คน อัตราการแข่งขัน 1:12
3. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รับทั้งสิ้น 150 คน จำนวนผู้สมัคร 1,813 คน อัตราการแข่งขัน 1:13
4. คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร รับทั้งสิ้น 350 คน จำนวนผู้สมัคร 1,810 คน อัตราการแข่งขัน 1:5
5. คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาการประถมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต รับทั้งสิ้น 60 คน จำนวนผู้สมัคร 1,784 คน อัตราการแข่งขัน 1:30
6. คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน พื้นฐานศิลปศาสตร์ รูปแบบที่ 1 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) รับทั้งสิ้น 200 คน จำนวนผู้สมัคร 1,772 คน อัตราการแข่งขัน 1:9
7. สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (มทส.) รับทั้งสิ้น 840 คน จำนวนผู้สมัคร 1,748 คน อัตราการแข่งขัน 1:3
8. คณะการบัญชีและการจัดการ สาขาวิชาบัญชีบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (มมส.) รับทั้งสิ้น 175 คน จำนวนผู้สมัคร 1,652 คน อัตราการแข่งขัน 1:10
9. คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร รับทั้งสิ้น 300 คน จำนวนผู้สมัคร 1,611 คน อัตราการแข่งขัน 1:6
10. คณะพยาบาลศาสตร์ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา รับทั้งสิ้น 50 คน จำนวนผู้สมัคร 1,310 คน อัตราการแข่งขัน 1:27

(ที่มาข้อมูล : กระปุกดอทคอม)

การเรียนพิเศษมาก ๆ ไม่ได้ช่วยอะไร โดยเด็กควรสำรวจตัวเองใน 3 ลักษณะ ดังนี้ 1. ความถนัด 2. ความชอบ 3. บุคลิกภาพที่เหมาะสมกับงาน พอสำรวจตัวเองแล้วถ้าสิ่งที่เรียนตรงกับลักษณะข้างต้นสัก 2 ใน 3 นำที่จะเรียนต่อไป แต่ถ้าไม่ใช่เลยต้องทบทวนตัวเองใหม่

พ่อแม่เองต้องมีการสร้างแรงจูงใจให้ลูกชอบในสิ่งที่ตัวเองอยากให้เป็น เช่น อยากให้ลูกเป็นนักบัญชีเหมือนตัวเอง แต่พอลับบ้านมาที่โรบ่นแต่เรื่องงานให้ลูกฟัง ซึ่งลูกจะรู้สึกว่าอาชีพนี้ไม่น่าสนใจ เพราะขนาดคนในบ้านที่ทำอยู่ยังไม่มีความสุข แต่ควรเล่าให้ลูกฟังถึงคนที่ประสบความสำเร็จในอาชีพนั้น ๆ เพื่อเชื่อมโยงกับตัวลูกเอง

ถ้าพ่อแม่ที่มีความยึดติดมากอาจต้องให้คนกลางในครอบครัวเข้ามาพูดคุย ซึ่งสิ่งแรกต้องทำคือรับฟังเด็กก่อน เพราะถ้าเราแก้เลยอาจจะแก้ปัญหาไม่ตรงประเด็น เพราะไม่ได้ฟังปัญหาที่แท้จริงมาก่อน สำหรับอาจารย์ในโรงเรียนควรวางตัว

เองให้สงบนิ่งหากเด็กที่เรียนมองว่าด้อยกว่าอาจารย์ที่สอนข้างนอก แต่ต้องบอกกับนักเรียนให้เข้าใจว่าแต่ละโรงเรียนมีแนวการสอนที่ต่างกัน และบอกให้เข้าใจถึงขอบเขตการเรียน แต่อย่าไปคิดว่าจะแข่งขันกับอาจารย์ข้างนอก

ขณะที่อาจารย์ที่สอนติวไม่ควรไปว่าครูที่สอนในโรงเรียนหรือสถาบันติวอื่น ๆ แต่ควรรักษาความสามัคคีเอาไว้มากกว่าจะยกตัวเองว่าเก่งกว่าผู้อื่น ซึ่งโรงเรียนควรนำรุ่นพี่ที่สอบได้ในแต่ละคณะมาแนะนำน้อง ๆ เพราะเด็กจะได้แนวทางที่ถูกต้องว่าต้องเดินทางไปทางไหน ดีกว่าให้เด็กเสียเวลาไปทดลองเรียนติวในที่ต่าง ๆ

การศึกษาไทยเป็นอีกเรื่องที่ต้องมานั่งขบคิดเพื่อหาทางแก้ให้กับเด็กรุ่นต่อ ๆ ไปอย่างถูกต้อง ดีกว่ามานั่งโทษกันและกัน จนสุดท้ายทางออกที่ว่ามิจะค่อย ๆ ตีบตันลงทุกที.

◆ กัมวาไรตี้ ◆